

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda ... által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek dr. ... ügyvéd ... által képviselt ... alperes ellen elszámolás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. november 22. napján kelt 14.G.41.227/2012/28. számú ítélete ellen a felperes által 29. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget; a felperes illetékmentessége folytán le nem rótt 78.110 (Hetvennyolcezer-száztíz) forint jogorvoslati illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... Zrt. (... Zrt.) vagyonának tulajdonosaként felperes a módosított keresetében az ... Zrt. és az alperes között 2007. június 14-én létrejött 2484/2007. sorszámú felhasználási szerződés alapján támasztott igényt, hivatkozva arra, hogy annak 10. pontjában a szerződő felek megállapodtak abban, hogy a „Mondd, te kit választanál?” elnevezésű produkcióhoz kapcsolódóan az alperes által szervezendő sms játékból származó profit összege fele-fele arányban oszlik meg közöttük, míg az ott meghatározott szponzorációból származó profit teljes összege az ... Zrt.-t illeti meg; rögzítették továbbá, hogy az sms játék, valamint a támogathatóság részletes feltételeiről külön megállapodást kötnek. Előadta felperes, hogy a külön szerződés nem jött létre, alperes sem az sms játék, sem a szponzori támogatás bevételeivel nem számolt el, ezért elsődlegesen az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 4. § (1) bekezdése, valamint a Ptk. 277. § (4), (5) bekezdése alapján az elszámolásra kötelezését kérte. Másodlagosan - 1.952.808 forint bevételt alapul véve - 976.404 forint megfizetését követelte, elsődlegesen a szerződés teljesítésére vonatkozó kötelezettségre, másodlagosan kártérítés jogcímre hivatkozva, utóbbi körében állítva, hogy az elszámolás és kifizetés elmulasztása szerződésszegés, mellyel okozati összefüggésben bekövetkezett kárként érvényesíti a részére át nem adott bevételt. Felperes az elszámolás szerinti tartozás után 2010. január 1-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamat megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte; egyezően nyilatkozott felperessel a felhasználási szerződés megkötésére, arra, hogy az abban rögzített külön megállapodás nem jött létre. Vitatta ugyanakkor, hogy az elszámolási kötelezettségét elmulasztotta volna. Az sms játék

lebonyolítására a ... Korlátolt Felelősségű Társasággal kötött szerződést, mely a részére mindösszesen bruttó 1.952.808 forintot folyósított, csatolta az erre vonatkozó számláit. Tekintve, hogy ezen bevétel jelentősen elmaradt az előzetesen kalkulált összegtől, valamint figyelemmel arra, hogy a felhasználási szerződésben alperes felé vállalt gyártói kapacitást az ... Zrt. nem tudta teljes egészében teljesíteni, a szerződés szerinti produkcióhoz kapcsolódó 30.000.000 forint elszámolása során az ... Zrt. képviselőjében eljáró ...-rel abban állapodtak meg, hogy nem kell az sms játékból befolyt bevételből kifizetést teljesíteni. Utóbbi nem minősült szerződésmódosításnak; az elszámolás vonatkozásában kialakult polgári jogi jogviszonyt nem érintheti az, ha az ... Zrt. képviselőjére nem megfelelő munkajogi alapon került sor. Álláspontja szerint amennyiben mégis tartozás terheli, az kizárólag a bevétel nettó összegének alapulvételével számítható, a felhasználási szerződésben ugyanis a nyereség megosztásában állapodtak meg, melynek nem része az áfa tartalom; a bevételt csökkentő költségei tekintetében bizonyítási indítványt - felhívás ellenére - nem kívánt előterjeszteni.

Az elsőfokú bíróság 2013. november 22. napján kelt 14.G.41.227/2012/28. számú ítéletével felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 61.980 forint perköltséget; megállapította, hogy a felperes illetékmentessége folytán feljegyzett 1.500.000 forint eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a nem vitásan létrejött felhasználási szerződés tartalmazta az sms játék szervezésére, az abból származó nyereség megosztására vonatkozó megállapodás lényeges elemeit; alperes sem vitatta, hogy vállálása alapján elszámolási, illetőleg fizetési kötelezettsége állt fenn, a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint őt terhelte annak bizonyítása, hogy az elszámolás az általa állított tartalommal megtörtént.

Az elsődleges kereseti kérelem vonatkozásában kifejtette, hogy a szponzorációs támogatások elszámolásával kapcsolatos igény eleve alaptalan, a felhasználási szerződés szerint ennek értékesítésére kizárólag az ... Zrt. volt jogosult, így e körben az alperest elszámolási kötelezettség nem terheli. Az sms játék bevételei vonatkozásában ... és ... tanúk vallomása egyértelműen igazolta, hogy alperes az elszámolási kötelezettségét teljesítette, a számlákat, az excel táblázatot bemutatta, a felek azt közösen áttekintették. Ennek bizonyíthatatlansága hiányában is megalapozatlan lenne felperes elsődleges keresete, mert alperes legkésőbb a perben az elszámolást teljesítette, csatolta azokat az iratokat, amelyekkel a befolyt bevétel összegét alátámasztotta, ezt a felperes nem is tette vitássá. A másodlagos kereseti kérelem tekintetében kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy az ... Zrt.-t illető nyereség a nettó összeg fele, 813.658 forint, tekintettel arra, hogy alperesnek az áfa összegét be kellett fizetnie, így a leszállított kereset ezt meghaladó része összecsúszva nem megalapozott. A fentiek szerint megállapított jutó vonatkozásában ... és ... tanúk egyező vallomása igazolta, hogy a teljes felhasználási szerződés tekintetében - melynek része volt az sms játék is - az elszámolás eredményeként a felek arra jutottak, hogy az ... Zrt. a vállalt 30.000.000 forintos érték helyett csak 21-23 millió forint értékben nyújtott kapacitást a felhasználási jogdíj összegének ellentételezéseként, és emiatt az alperesnek többletköltségei voltak. Egyezően nyilatkoztak arra is, hogy az sms játék eredménye jóval a várakozás alatt sikerült, ezért a szervezésével a jövőben felhagytak, és a teljes produkció elszámolását azzal zárták, kölcsönösen rendezettnak tekintik az elszámolást, egymással szemben igényük nincsen. Tekintve, hogy a tanúk vallomása kapcsán kétely nem merült fel, bizonyítottanak fogadta el az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az ... Zrt. felé ... útján akként számolt el, hogy fizetési kötelezettsége az sms játékból befolyt nyereséget érintően nincsen.

Mind az elszámolás, mind a fizetési kötelezettség körében vizsgálta az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján azt, hogy ... az ... Zrt. részéről képviselőre jogosult személynek minősült-e. Nevezett tanúkenti meghallgatása során nem merült fel arra adat, hogy ne lett volna kompetens; a perbeli időszakban az ... Zrt. tekintetében együttes cégjegyzési jogosultsággal rendelkezett, mely írásbeli képviselőre vonatkozott. A felhasználási szerződésben rögzített perbeli

mellékkötelezettségre a felek írásbeliséget nem rendeltek, így nincs jelentősége, hogy annak teljesítéséről okirat nem áll rendelkezésre, emellett az elszámolás maga nem jognyilatkozat, hanem egy cselekvés, a fizetési kötelezettséggel kapcsolatosan történtek nem minősülnek sem szerződésmódosításnak - utóbbi a szerződés tartalmának vagy jogcímének megváltoztatását jelenti - sem jogról lemondásnak. ... és ... nem abban állapodott meg, hogy az ... Zrt.-t a korábban kötött szerződéssel ellentétben nem illeti meg az sms játékból befolyt nyereség fele, hanem abban, hogy ezt „betudják”, illetve „rendezettnek” tekintik a teljes felhasználási szerződés vonatkozásában megejtett elszámolás eredményére tekintettel. ... képviseleti jogát tehát alapvetően nem a Ptk. 219. §-a alapján kellett megítélni.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ... perbeli cselekményekkel kapcsolatos képviseleti joga fennállt, eljárása joghatályossága megállapítható. A felhasználási szerződés az ... Zrt. vonatkozásában elszámolással kapcsolatban képviseletre jogosult személyt nem nevesített; a 3.3. pont, valamint a 2008. februári azonos tartalmú koprodukciós szerződés 3.3. pontja és 20.4. pontja azt erősíti meg, hogy a szerződés tartalmi teljesítésének elfogadója szervezeti egységként a Szórakoztató Műsorok Főszerkesztősége.

Amennyiben ... képviseleti jog nélkül járt volna el az elszámolás során, a Ptk. 221. § (1) bekezdése szerint álképviselőnek minősült, eljárása azonban ráutaló magatartással jóváhagyást nyert. Utóbbira enged következtetni az, hogy a felperes által elrendelt ellenőrzésről készült jelentésből kitűnően az ... Zrt. is tartott 2008 májusában egy belső ellenőrzést a perbeli szponzor és sms játék bevételek vonatkozásában, melyhez ...t kereste meg. Ez is azt támasztja alá, hogy nevezett volt az erre kompetens személy, továbbá az ellenőrzést követően az ... Zrt. nem lépett fel az alperessel szemben elszámolási igényvel, illetőleg követeléssel.

Az elsőfokú bíróság véleménye szerint megállapítható ... képviseleti joga a Ptk. 220. §-a alapján analógia alkalmazásával kidolgozott és a bírói gyakorlat által elismert, a harmadik jóhiszemű személyek irányában fennálló úgynevezett látszaton alapuló képviseleti szabály alapján is. Alperes ugyanis alappal tekinthette ...t üzleti és termékfejlesztési igazgatóként az elszámolással kapcsolatban kompetens, jogosult személynek, magát a szerződéskötést, az azzal kapcsolatos üzleti tárgyalást, az sms játék szervezését is nevezett bonyolította az alperes producerével, melyet ..., ... és ... egybehangzó tanúvallomása igazolt. ... és ... tanúk azt is megerősítették, hogy az elszámolás körében ... volt jogosult eljárni, ennek további alátámasztására szolgál, hogy a 2008. februári koprodukciós szerződés a 20.4. pontjában nevesíti, hogy az elszámolást kivel kell elvégezni, a megjelölt személy pedig ugyancsak ... volt.

Az elsőfokú bíróság véleménye szerint a fenti megállapítások lerontására nem alkalmas ... munkaköri leírása, a becsatolt okirat nem a perbeli időszakra vonatkozott, továbbá évi 4 milliárd forint költségvetési felelősséggel rendelkező személyként nevesítették, akinek nemcsak a döntések előkészítése és stratégiaalkotás volt a feladata, hanem azok megvalósítása is. Emellett delegált hatáskörrel is rendelkezett, ugyanakkor felperes nem igazolta, hogy melyek voltak az elnökről rá átruházott hatáskörök.

Az ugyancsak becsatolt, többször módosított elnöki utasítás vonatkozásában sem volt megállapítható, hogy a perbeli időszakra lenne irányadó, és a fent kifejtettek szerinti kötelezettségvállalás hiányában egyáltalán alkalmazható lenne. A II.8.1.d), III.1.1.1., III.1.1.2. pontokban rögzítettek egyébként sem hozhatók összhangba a felhasználási szerződés tényleges létrejöttének a körülményeivel, emellett a belső szervezeti utasítás kívülálló harmadik személyekkel fennálló polgári jogi jogviszonyban relevanciával nem bírhat.

Mindezt az elsőfokú bíróság a bizonyítékok egybevetése alapján arra vont le következtetést, hogy az alperes az elszámolási kötelezettségét teljesítette, abból eredően fizetési kötelezettsége nem áll fenn, ezért az elsődleges és másodlagos kereset megalapozatlan.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, keresetének történő helyt adást kért.

Egyetértett annak ítéleti megállapításával, hogy az alperes elszámolási kötelezettségét és ennek következtében létrejött fizetési kötelezettségét nem vitatta, az elszámolás megtörténtét bizonyítani tartozott, ugyanakkor ... és ... tanúvallomásából tévesen vont le következtetést az elsőfokú bíróság arra, bizonyított, hogy az sms játékból származó bevételekkel a felek külön elszámoltak; a fellebbezésben idézett tanúvallomások éppen ennek az ellenkezőjét támasztják alá. Egyértelműen megállapítható, hogy a felek között az sms játékból származó nyereséggel kapcsolatos elszámolás nem volt, annak megtörténtét sem tanúvallomások, sem okirat nem igazolja, az eljárás során olyan, a teljes produkcióra vonatkozó elszámolás sem került bemutatásra, amelyben az sms játékból befolyó bevételek és kiadások feltüntetésre kerültek volna. Alperes csak a bevételekre vonatkozóan kiállított számlákat csatolta, költségeit azonban többszöri felhívás ellenére nem bizonyította, illetőleg azt sem, hogy a befolyt nyereség felét az ... Zrt.-nek megfizette, vagy azt utóbbi „elengedte”, vagy „betudta”. Alperes nem igazolta azt sem, hogy a becsatolt bevételi számlák áfa tartalma megfizetésre került, ezért felperes követelése a bruttó összeg felére, 976.404 forintra fenntartott.

Nem osztotta felperes a szerződésmódosítás hiányára vonatkozó ítéleti álláspontot, fenntartotta, ha ... az elszámolás körében lemondott az ... Zrt.-t megillető nyereségről, akkor az szerződésmódosításnak tekintendő. Amennyiben nevezett tanúvallomását akként kell értelmezni, hogy a felek között globális elszámolásra került sor, az sms játékból származó bevétel valamely módon szembeállításra és elszámolásra került a felek szerződéses vállalásaival, akkor ez azt jelenti, hogy megváltozott a szolgáltatások rendje, mivel a kapacitás biztosítása mellett az ... Zrt. a szerződésben fennálló kötelezettségét az őt megillető profit alperes részére történő juttatásával is teljesítette. A szerződésmódosítás tényére enged következtetni ... tanúvallomásának azon része is, mely szerint az elszámoláskor nem volt helytálló amiben eredetileg szerződtek, más struktúrában jelentkeztek a terhek és a költségek, mint ahogy eredetileg elképzelték. Mindebből következően a Ptk. 240. § (1) bekezdése szerinti szerződésmódosításra került sor, melynek tartalmára és alakiságára a szerződés megkötésére irányadó szabályokat kell alkalmazni; tekintettel arra, hogy a szerződés írásban jött létre, annak bármiféle módosítása is csak írásban lehetett érvényes. Álláspontja szerint az írásbeliség szükségességét támasztja alá az ... Zrt. működésének azon jellege is, hogy költségvetési támogatásban részesült, a nyereségét kizárólag meghatározott tevékenységek folytatására fordíthatta, melynek igazolására feltétlenül rendelkeznie kellett a bevételeit és kiadásait igazoló dokumentummal. Ezen gyakorlatra tett előadást a tanúvallomásában ... és ..., akik akként nyilatkoztak, hogy az elszámolásokról minden esetben készült dokumentáció. Ebből következően a költségvetési támogatásban részesült ... Zrt. gyakorlatának nem felelhetett meg az az eljárás, hogy bármilyen fizetési kötelezettségről szóban történjen megállapodás, és arról utóbb sem készüljön okirat.

A Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási teher alperest okirati bizonyításra szorította, figyelemmel arra, hogy a tanúvallomások eltérőek voltak, így okirat hiányában nem lehet kétségmentesen megállapítani, hogy az elszámolás az alperes által állított tartalommal realizálódott volna.

Kifogásolta felperes annak rögzítését, hogy az elsőfokú bíróságnak nem volt módja ... képviseleti jogosultsága körében bizonyítást lefolytatni, vitatta továbbá a képviseleti jog fennálltára levont jogi következtetést is. Abból, hogy a felhasználási szerződés az elszámolással kapcsolatban képviseletre jogosult személyt nem nevezett meg, az ítéletben foglaltaktól eltérően az következik, hogy az elszámolás során ugyanazon személyek jogosultak nyilatkozattételre, mint a más szerződéses kérdésekkel kapcsolatban. Fenntartotta azon előadását, hogy ...nek sem a felhasználási szerződés, sem az ... Zrt. belső szabályzatai, sem meghatalmazás alapján nem volt jogosultsága az elszámolás

tekintetében nyilatkozni, nevezett a tanúvallomásában maga is azt adta elő, hogy az elszámolást ... és ... végezte.

Hivatkozott felperes az álképviselőt szabályainak téves alkalmazására is, vitatta, hogy az ... Zrt. ... eljárását utólagosan jóváhagyta volna. Az elsőfokú bíróság által e körben értékelt 2008. utolsó negyedévi belső ellenőrzésről felvett okirat éppen ...től származó információkon alapult. Alappal feltételezhető, hogy ... és ... állítólagos megegyezéséről az ... Zrt. vezetősége nem szerzett tudomást, a belső ellenőrzés által készített, fellebbezéshez csatolt okiratról az derül ki, hogy az ... Igazgatóság - melynek vezetője ... volt - kimutatása szerint 3.357.758 forint bevétel keletkezett a közönség szavazásokból. Állítása szerint csak 2011-ben került abba a helyzetbe, hogy a felhasználási szerződésben rögzített elszámolási kötelezettség elmulasztásáról tudomást szerezzen, ekkor haladéktalanul felszólítást intézett az alpereshez, mely nem vezetett eredményre, mindebből az következik, hogy ... eljárását nem hagyhatta jóvá.

Álláspontja szerint nem helytálló ... eljárását „vélelmezett képviselői” eljárásnak tekinteni, figyelemmel arra, hogy a Ptk. 220. § (1) bekezdése szerinti konjunktív feltételek nem teljesültek. Felperes ugyanis közszolgálati műsorszolgáltatást nyújt speciális tevékenységként, mely nem tekinthető áru adásvételének, illetőleg szolgáltatás nyújtásának. A felhasználási szerződést nem az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiségben, hanem az ... Zrt. valamelyik irodájában kötötték meg, továbbá az alperes részéről eljár ... is egyértelműen tudhatta, hogy ... nem tehet érvényes jognyilatkozatot az sms játékból származó bevételre vonatkozóan, azért sem, mert a produkcióval kapcsolatos tárgyalásokon nem ő képviselte kizárólagosan az ... Zrt.-t. Az írásba foglalt szerződést nem ... írta alá, annak érvényességéhez több személy ellenjegyzésére is szükség volt, így nyilvánvalóan láthatta az alperes, hogy nevezett szóban nem tehetett lemondó vagy betudó nyilatkozatot az ... Zrt.-től nyereségre, még akkor sem, ha az nem volt jelentős összeg. A 2008 februárjában megkötött szerződés nem vehető figyelembe, ugyanis az elszámolás állítólag már 2007 decemberében megtörtént, ... pedig csupán ezt követően lett elszámolásra kompetens személy. Hivatkozott arra is, hogy a követelésről lemondás nem minősül az ... Zrt. gyakorlatában szokásos szerződésnek, mindezt vélelmezett képviselő esetében nem állt fenn.

Tekintettel arra, hogy ... nem mondott le az ... Zrt.-től nyereségről, illetőleg amennyiben mégis ez lenne megállapítható, akkor olyan szerződésmódosítás során járt el, amelyre nem állt fenn képviselői joga, illetőleg az az írásba foglalás hiányában egyébként is érvénytelen lenne, továbbra is fennáll a keresetben kért elszámolási és fizetési kötelezettség.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ... és ... tanúvallomását helytállóan értékelte, az azokból fellebbezésben kiragadott hivatkozások nem adnak alapot a levont jogi következtetés megdöntésére. A tanúvallomások szerint a szerződés egésze tekintetében lebonyolították a felek az elszámolást, annak körében döntöttek arról, hogy a felperest megillető részt elszámolják azon költségekkel szemben, melyeket alperes viselt felperes helyett. Az elszámolás ezen módja nem ütközött a felhasználási szerződésbe, és nem minősült szerződésmódosításnak sem. Felperes fellebbezésben hivatkozott működési sajátosságai a felperesre és a képviselőjében eljáró személyekre vonatkoznak, harmadik személyekkel kötött polgári jogi jogviszonyokban nem irányadók. A perben egyértelműen bizonyítást nyert, hogy felperes szerződéskori képviselőjére jogosult munkaszervezetének tagjaival kötött valamennyi szerződés teljesítésre került, ezekből követelést felperes nem támasztott, csak utóbb támadta az új vezetőség a szerződéseket bírói út igénybevételeivel, ez azonban nem vezetett eredményre.

Iratellenes a fellebbezés arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú bíróság kizártnak tekintette felperes bizonyítási lehetőségét ... képviselői jogosultságát illetően, csupán azt állapította meg, hogy nevezett tanúkénti meghallgatását követően merült fel a képviselői jog hiánya. A tanú képviselői joggal rendelkezett, nem minősült álképviselőnek, így az ezzel kapcsolatos fellebbezési előadás is alaptalan. A fellebbezéshez csatolt okirat elkészen került benyújtásra, felperes már a

keresetlevelében indítványozta ... és ... belső ellenőrök tanúkenti idézését, a hivatkozott belső ellenőri feljegyzésre alapította a perben eredetileg előterjesztett 188.462.030 forintos követelését. Nem vitás, hogy a belső ellenőrök ...t keresték meg az sms játék bevételei vonatkozásában, erre bizonyítás szükségtelen. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a perbeli esetben az ... Zrt. nem követelésről mondott le, hanem azt fogadta el, hogy mivel nem tudott maradéktalanul eleget tenni a szerződésben vállalt kötelezettségeinek, a produkció terhét az alperes viselte, így a tényleges elszámolás keretében ennek beszámítással történő rendezése vált szükségessé.

Felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben, teljes egészében feltárta, az abból levont jogi következtetéseivel maradéktalanul egyetértett a Fővárosi Ítéltábla, a határozat helytálló indokai alapján történő helybenhagyására tekintettel a fellebbezés alapján csupán az alábbiakra mutat rá.

A fellebbezésben foglaltaktól eltérően ... és ... tanúk vallomásának ítéleti értékelése helytálló és a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő, a tanúvallomásokból vett, a szövegkörnyezetükből kiragadott idézetek nem alkalmasak a felperesi előadás alátámasztására; nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra vont le következtetést, hogy nevezettek tanúkenti meghallgatásával lefolytatott bizonyítás eredménye az elszámolás megtörténtét igazolta. A szabad bizonyítás elvébe ütköző és alá nem támasztott felperes okirati bizonyítás szükségességére, illetőleg kizárólagosságára vonatkozó fellebbezési érvelése.

Felperes érvényesített joga körében az alperesi kiadásokra vonatkozó számlák és egyéb okiratok hiánya érdektelen, a költségek és kiadások ugyanis a szerződő feleknek jutó összeg csökkentését eredményeznék, így nem a felperes, hanem az alperes érdekében állt volna a bevételekre eső kiadások bizonyítása. Ennek elmaradását az elsőfokú bíróság helytállóan az alperes terhére értékelte, és helyesen kizárólag a bevételről kiállított számla figyelembevételével állapította meg az elszámolandó összeget, melynek csökkentését a felperes nem kérte, arra a fellebbezése nyilvánvalóan nem irányult, így a kiadások igazolatlanságára tett érvelése súlytalan.

Helytállóan nem fogadta el az elsőfokú bíróság felperes szerződésmódosítás létrejöttére vonatkozó érvelését, a Ptk. 240. § (1) bekezdése és a Ptk. 296. § (1) bekezdése szerinti jogintézmény elkülönítése tekintetében nem tévedett. A beszámítás - függetlenül attól, hogy peren kívül vagy perben történik - a követelés megszűnésére vezető jognyilatkozat; a beszámítással élő fél saját pénzkövetelését állítja szembe az őt terhelő pénzköveteléssel, a követelések ezen kölcsönös egybevezetése a teljesítés egyik esete, mely - jelen tényállás mellett - a felhasználási szerződés alanyai közötti elszámolás keretében valósult meg.

A fellebbezésben foglaltaktól eltérően ... a beszámítás okaira, és nem szerződésmódosítás létrejöttének a megállapítására alapot adó körülményekre tett vallomást.

Szerződésmódosítás hiányában súlytalan az alakiség megsértésére, az ... Zrt. költségvetési támogatásban részesítésére vonatkozó fellebbezési okfejtés, ezért csupán megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a Ptk. 217. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakból következően az adott szerződés írásbeliségét vagy jogszabály rendeli, vagy azt a felek kötik ki, utóbbi esetben az írásbeli alakban kifejezetten meg kell állapodni. A felhasználási szerződésben ilyen kikötés nem szerepel, ezért önmagában a jogviszony írásba foglalásából még nem következik, hogy annak módosítása is csak írásban lenne érvényes.

Emellett rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra is, hogy a lefolytatott tanúbizonyítás eredménye kétségmentesen nem zárta ki azt, hogy az elszámolásról okirat készült, csupán annak fellelhetősége hiánya volt bizonyosan megállapítható.

Teljes egészében osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság képviseleti jogra vonatkozó álláspontját is, valamint a képviselet jogintézményén belüli további jogcímeken történő vizsgálatot, és annak eredményét is helytállónak ítélte.

A Ptk. 221. § (1) bekezdése szerinti álképviselet vonatkozásában kifogásolt utólagos jóváhagyás téves megállapításának alátámasztására a fellebbezéshez csatolt okirati bizonyíték figyelembevételét a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján mellőzte; osztotta alperes fellebbezési ellenkérelemben kifejtett azon álláspontját, hogy a felperes nem volt akadályoztatva ezen új bizonyíték első fokú eljárás során történő benyújtásában.

Iratellenes a vélelmezett képviseleti szabály alkalmazására vonatkozó fellebbezési érvelés; az elsőfokú bíróság ugyanis nem a Ptk. 220. § (1) bekezdését, hanem az annak alapján bírói gyakorlat által kialakított „látszaton alapuló” képviseleti szabályt vette figyelembe, így a Ptk. 220. § (1) bekezdése szerinti konjunktív jogszabályi feltételek hiányára vonatkozó felperesi okfejtés sem foghat helyt.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak sem eltérő tényállás megállapítására, sem eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira utalással - helybenhagyta.

Felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte alperes másodfokú perköltsége megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alkalmazásával 25.000 forint + áfa összegű jogi képviseleti munkadíjban határozott meg.

A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt 78.110 forint jogorvoslati illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint a Magyar Állam viseli.

Budapest, 2015. március 31.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s.k.
előadó bíró

Dr. Felker László s.k.
bíró